

Radosna vijest

MISIJSKI LIST

Kako očuvati prirodu čistom

„Ti si mi spasio život“

Posebna vrsta patnje

Apostolat molitve

Molimo da vlade i mjesne uprave podržavaju zauzetost zdravstvenog osoblja u služenju bolesnicima i starijim osobama, posebice u najsiriromašnijim zemljama.

Sadržaj

Uvodnik	Služenjem do uskrsnuća.....	3
U središtu	Pauline nakon smrti	4
Iz života naših misionara	Kako očuvati prirodu čistom	6
	„Ti si mi spasio život“	7
	Posebna vrsta patnje	9
Intervju	Josip Soldo, misionar u Etiopiji	11
Apostolat molitve	Apostolat molitve za travanj	14
Aktualnosti	<i>Radosna vijest</i> u počecima i kasnije.....	15
	Godišnja skupština Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj	16
	Održana godišnja skupština Nacionalnog vijeća pm-d-a BiH	17
Život jednog misionara	S pokislim jarcima.....	19
Misijski velikani	Blaženi Josip Gerard	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavna urednica: s. Ivana Margarin, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 01/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Kunski žiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR99
u polje "Opis plaćanja" navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Služenjem do uskrsnuća

Piše mons. Luka Tunjić

Česta je tema među našim vjernicima čega će se odreći u korizmenom vremenu. Budući da smo skloni lakim i brzim rješenjima, često nam i odluke znaju biti takve. Nipošto ne želim podcijeniti odricanje od kolača, slatkiša, cigareta, pojedine vrste hrane i pića... No želim usvijestiti ono što je u korizmi uistinu bitno, da bismo izbjegli površna rješenja i zamjenu vrijednosti. Želim da se vratimo na početak korizme, na Isusov četrdesetodnevni post i zamke koje mu je postavio Đavao. Nakon 40 dana posta Isus je bio iscrpljen i ogladnio te Đavao iskorištava upravo taj trenutak. Zato ga nagovara da pretvori kamenje u kruh, nagovara ga također da skoči s vrha hrama, jer će ga anđeli štiti, i na kraju ga nagovara da mu se pokloni i sve će mu darovati. (Usp. Mt 4, 4 – 10.) Na svaku kušnju Isus odgovara biranim citatima iz Starog zavjeta. U tim trima kušnjama sažete su glavne ljudske slabosti i želje. Prva je konzumizam, druga je žeđ za slavom i treća želja za posjedovanjem. Tim napastima vjernik se može uspješno suprotstaviti trima riječima koje nadvladavaju ljudsku pohlepu. To su tri vjerničke krjeposti: jednostavnost, služenje i poniznost. Jednostavnost čisti srce, služenje pobjeđuje sebičnost, a iz poniznosti se rađa ljubav. Pod ruku s tim krjepostima idu molitva i post, jer bez njih nema jednostavna i ponizna srca koje je spremno služiti. Bez takova srca ništa se ozbiljno ne može napraviti u duhovnome i vjerskom životu. Srce raskajano i ponizno uvijek nas vraća na početak, na naše rođenje i svijest da smo stvoreni. Kao što smo pupčanom vrpcom vezani u majčinoj utrobi, sličnom vrpcom krsne milosti vezani smo s našim Stvoriteljem. Zato sinovski stalno trebamo ponavljati neka se vrši „ne moja volja, nego tvoja volja neka bude Gospodine“ (usp. Lk 22, 42).

Takvo unutarnje raspoloženje i odnos prema Bogu i bližnjima jača našu vjeru i pripravlja nas za uskrs te susret s

Ocem Nebeskim nakon završetka ovozemaljskog putovanja. Duboka vjera učinit će taj susret prijateljskim. Bit će to susret osoba koje se nestrpljivo očekuju jer se vole. U takvu susretu ne ćemo skrivati svoj pogled od Božjeg pogleda, jer će to biti vrhunac svih naših pogleda i ostvarenje želje gledati Boga licem u lice. Ako naša vjera tomu ne teži, onda i korizma gubi svoj smisao. Upravo je korizma povlašteno vrijeme, koje nas treba razbuditi i pozvati na dostojanstven život djece Božje. Takav je bio i Isusov život, a vrhunac takova života bilo je njegovo slavno uskrsnuće i ponovni susret s Ocem Nebeskim. Pokazao nam je primjer, dao nam puninu svojeg Duha, koji će nas uvesti u slavu Očevu, u kojoj nas zajedno s Ocem u Duhu očekuje.

U našoj korizmenoj pripravi i razmišljanju o Uskrsu ne možemo i ne smijemo zaboraviti naše misionare, glasnike Isusove radosne vijesti. Naša osobna priprava i hod prema nebu događa se i moguć je samo u Crkvi, u zajedništvu izabranih i vjernih. Isus nam je to pokazao uzevši naše smrtno tijelo, rodivši se u štalici, izabirući sebi učenike, družeći se i pomažući najpotrebitijima, a na koncu i svojom smrću na križu. Ništa nije činio samo za sebe i za vlastitu korist. Sve je činio za druge, u svemu se očitovala proslava Očeve ljubavi. Ta ljubav i solidarnost s cijelim ljudskim rodом i svakim čovjekom treba biti slika i obilježje našeg života. Misionari su to doslovno shvatili, žive to i svjedoče u susretu s ljudima koji žele biti dionici ljubavi uskrslog Gospodina. Naša molitva i milosrdna ljubav pomoći će ne samo misionarima, nego svima koji žele čuti spasonosnu riječ Božju i povjerovati joj. Neka sve što činimo bude na slavu našega uskrslog Gospodina!

U tom duhu svim našim misionarima, čitateljima i prijateljima misija želim

sretan i blagoslovljen Uskrs!

Pauline nakon smrti

Paulinin je život bio potpuno orijentiran prema sveopćem poslanju Crkve, ali i prema euharistiji, da bi se mogla odvojiti od same sebe, za spasenje drugih. Upravo je u tome vidljiva ojelovitost Paulinina djelovanja.

Zapravo, euharistija je slavljenje vazmenog otajstva, otajstva dara Božje ljubavi očitovane u smrti i uskrsnuću čovjeka Boga. Ponudio se za spasenje mnoštva, to jest za spasenje cijelog čovječanstva (Mt 26, 28). Na kraju euharistije vjernici su poslani u misiju za spasenje svijeta (Mt 28, 19 – 20; Lk 24, 33 – 35). Poslani su da sa svojim suvremenicima prenose ono što su upravo proslavili. Euharistija je zahvala stvorenja svom Stvoritelju i Spasitelju. Kolika radost proizlazi iz mogućnosti zahvale Ocu na

daru Sina, daru Duha i na djelovanju misionara.

Dok razmišljamo o životu Pauline Jaricot, važno je usredotočiti se na različita značenja euharistije. Ona je sakrament spasenja – zahvala, dar, poklonjeni život, obrok, davanje i primanje, zajedništvo, vazmeno otajstvo, poslanje Crkve i svake krštene osobe. Stvarnost koju nazivamo euharistijom temelji se na posljednjoj Isusovoj večeri (Lk 22, 19; 1 Kor 11, 23 i Mk 14, 22) i odnosi se na ljubav – božansku ljubav koja se očituje u životu, smrti i uskrsnuću Isusa Krista. On daje svoje Tijelo za jelo i svoju Krv za piće u obliku kruha i vina. Tijelo označava opipljivu tjelesnu stvarnost Isusove osobe, koji je Božji sluga (Iz 53, 4 – 12). On proljeva svoju Krv da bi stvorio novi savez s Bogom (Iz 42, 6; 49, 8.) On, Božji sluga, iz poslušnosti svojevoljno prihvaća nasilnu smrt i tako stvara novi savez. Euharistija je Tijelo koje je Isus dao na Posljednjoj večeri – to je Isusovo raspeto i uskrslo Tijelo.

Blagovanjem te hrane naviještamo Isusovu smrt i uskrsnuće i činimo ju djelotvornom.

Za proslavu Kristove žrtve na križu mogu se upotrijebiti različiti pojmovi: sveta misa, euharistija ili posljednja večera. Tijelo i Krv patnika, umirućeg Gospodina postaju dar „za mnoštvo“. Ta prisutnost jedinstvene Kristove žrtve vidljiva je u obliku liturgijskog djelovanja Crkve. Raspeti i uskrsli Krist nastavlja nam se darivati. To je pravi obrok, budući da su Kristovo Tijelo i Krv doista prisutni kao hrana, a ujedno i prava žrtva, budući da Isusova žrtva jedina ostaje trajno djelovati u povijesti.

Kristova žrtva kao otkupnina za sve priziva lik sluga Božjega (Iz 53, 11 – 12; Mt 20, 28). Dajući sebe kao otkupninu za sve ljude, Isus je svjedočio opći Božji plan spasenja. Time se otkriva da je vjeran Očev svjedok (Otk 1, 5; 3, 14). Liturgijsko djelovanje, koje predstavlja povijesnu veličinu Crkve, u euharistijskom slavlju Kristovu žrtvu čini prisutnom i aktiv-

nom. Vjernici su članovi tog tijela, stoga su povezani – Očevi sinovi u jedinorođenom Sinu, pozvani da žive u istome i jedinstvenom Duhu. Taj Duh ljubavi povezuje Oca i Sina, oživljava Crkvu i otvara ju cijelomu čovječanstvu. Crkva je u Kristu sakrament, to jest znak i sredstvo prisna sjedinjenja s Bogom i jedinstvo cijelog čovječanstva (*Lumen gentium*, br. 1).

Utjelovljenje, uskrsnuće i uznesenje Gospodinovo prisutni su na svakome euharistijskom slavlju (*Lv* 6, 57; *Heb* 10, 5 – 10). Slaveći sakrament euharistije, Crkva i svatko od vjernika uistinu ostvaruju „euharistiju“, to jest zahvalu. Također, svatko od vjernika poslan je u misije onima koji još ne poznaju Krista. Pozvani smo živjeti misiju *ad gentes*. Razmatrajući djela spasenja u molitvi „žive“ *Krunice*, Pauline Jaricot željela je staviti naglasak na zahvalnost, na koju smo svi pozvani.

Ponuda božanske milosti je velik dar – Isus Krist se potpuno predaje za nas. Njega slavimo, i

to želimo navijestiti cijelomu čovječanstvu. Otac je oduvijek volio Sina, u Duhu, i predao ga je svim ljudskim bićima – u Tijelu i Krvi. S Kristom je svaki učenik pozvan ponuditi svoj život za spasenje svijeta. Euharistija je opipljiva i trajna stvarnost milosti i ponudena spasenja, jer Bog želi da se sva ljudska bića spase i spoznaju istinu (*1 Tim* 2, 4). Euharistija čini vidljivu zajednicu vjernika – Crkvu. Ona ne označava samo milost i božansku volju spasenja, nego je također opipljiva i trajna stvarnost te milosti i spasenja koje je važno za cijelo čovječanstvo.

Danas, kao i jučer, svaki je kršćanin pozvan podržati evangelizacijsko djelovanje u cijelom svijetu. Pozvani smo upustiti se u dijalog sa svojim suvremenicima, bez obzira na njihova uvjerenja, da bismo im pomogli susresti Isusa Krista. Djelo za širenje vjere želi oblikovati katoličku savjest među svim vjernicima, istovremeno djelujući u potpunoj poslušnosti Duhu Svetomu, s mi-

sijskom predanošću prema cijelom svijetu. Također, potrebna je temeljita priprema animatora i misionara koji djeluju u mjesnim crkvama da bi na najbolji način sudjelovali u sveopćem poslanju. Jasno je zbog čega je Djelo za širenje vjere toliko usmjereno na misijsku formaciju mladih i obitelji. Među najljepšim je plodovima Djela uvođenje Svjetskog dana misija – pretposljednju nedjelju u listopadu (vidi Ivan Pavao II., *Redemptoris Missio*, br. 81), koji je odobrila Kongregacija obreda 14. travnja 1926.

Svi katolici pozvani su podsjetiti se svojih misijskih odgovornosti, upoznati radosti, poteškoće i tuge onih koji svijetu navještaju evanđelje i imati otvoreno srce za sve crkve, da bi spoznali da univerzalno poslanje Crkve živi na različitim kontinentima. Svaki je učenik – misionar pozvan financijski sudjelovati u prikupljanju sredstava za podršku papinskim misijskim društvima i Crkvi u njezinoj evangelizacijskoj misiji.

UGANDA
– S. Ivka Lučić

Koliko je voda važna za život, govori nam i činjenica da svake godine obilježavamo Međunarodni dan voda (22. ožujka). Uz Dan Zemlje također spominjemo očuvanje sve prirode, a također i vode.

Akako vodu očuvati čistom? U Africi je to velik problem, jer je na mnogim područjima nestašica pitke vode, uslijed sve dugotrajnijih sušnih razdoblja. Poznato nam je koliko bolesti sa sobom donosi pijenje nečiste vode. Česta su oboljenja od tifusa, a malarija ima smrtnu posljedice za oko milijun ljudi godišnje u Africi, od kojih su većina djeca mlađa od pet godina.

I u Ugandi je sve to svakodnevica. Mnogima su čisti izvori daleko (i nekoliko kilometara). Zato koriste

vodu iz čatrnja, lokva koje vodena stihija u kišnoj sezoni donese bliže selima te dijele vodu s domaćim životinjama, koje na istima piju ili preko njih prelaze, što izaziva onečišćenje. Mnogi takvu vodu koriste i za pranje rublja (koje je često prljavo zbog prašine i vjetrova, kao i nedostatka vode), za kupanje i iz istih piju.

Uganda osjeća posljedice problema nedostupnosti pitke vode i pitka voda je luksuz o kojem mnogi sanjaju te, nažalost, umiru zbog njezina manjka. Žene i djevojke troše

bezbrojne sate naporno putujući do udaljenih izvora. Udaljena putovanja do vode imaju i socijalne posljedice, jer vrijeme koje potroše na donošenje vode ulazi u ono vrijeme koje mogu provesti brinući se za obitelj ili školujući se. Osim toga u nesigurnim područjima ta ih putovanja također stavljaju u rizik od nasilja i napada.

Nedavno smo pokrenuli i završili projekt opskrbe vodom tri sela iz izvora koji su u brdima iznad sela. Nemoguće je opisati radost mještana, a posebno djece, koja su sve svoje slobodno vrijeme koristila za

RUANDA
– Don Danko Litrić

„Ti si mi spasio život“

Dragi prijatelji, evo me k vama nakon dužeg vremena, s jednom radosnom viješću o životnom putu mojega prijatelja iz naše Župe Rango, gdje sam drugi put na misionarskoj službi. U ove dvije godine što sam ponovno u ovoj župi, nakon dvadeset godina proživljenih u glavnom gradu Kigaliju, doživio sam toliko radosnih susreta. Mnogi mi zahvaljuju što sam im pomogao da završe školovanje u svim mogućim strukama. Drugi što sam im sagradio kuću, što sam im dao kozu ili kravu... Ali ovo je nešto posebno.

donošenje vode. Sada mogu samo odvrnuti pipu i voda je tu! Nemaju je svi pred kućom, ali je svima puno bliže. Tu sreću imaju samo neka djeca. Ostaje im više vremena za igru i druženje. Zamislite djecu od 5 do 15 godina koji šesteročlanu obitelj svakodnevno trebaju opskrbiti vodom za piće, kuhanje, pranje i kupanje.

Mislite na sve koji su u velikoj oskudici, koji moraju kilometrima pješaćiti uzbrdo i nizbrdo da bi donijeli kući barem litru pitke vode. Mislite i na to kako vodu treba zaštititi i čuvati, ne koristiti ju nekontrolirano samo zato što ju imate u izobilju. Znamo kako voda može lako promijeniti smjer, može nas oživjeti, ali i uništiti. Mislite i na sve nas koji nastojimo projektom za opskrbu vode riješiti dio tog problema. Mislite na prirodu, koja nam daje život. Bog nam daje taj dragocjeni biser. Čuvajmo ga. Za sebe, za druge.

Neka sve vas i nas čuva naš Nebeski Otac!

Unak ovoga živog događaja je Venuste Nshimiyimana (*Vjeko Bogu hvala*). Siroče bez oca. Majka udovica donijela ga je k meni, sva očajna, kad sam bio u ovoj župi davne 1999. godine. Nosila ga je u naručaju bolesna. Imao je deset godina. Krvario je na vratu. Operirali su ga u bolnici Butare. Otpustili ga bez ikakve nade da bi mogao ozdraviti, s dijagnozom – rak na vratu. Ja sam rekao majci da se na plaši, jer da je Bog jači od raka. „Treba se moliti. Ali učinit ćemo sve što je u našim mogućnostima da ozdravi.“

Sljedećeg dana zajedno s majkom odvezao sam ga nekih pedesetak kilometara daleko k jednoj časnoj sestri specijalistkinji za ki-

rurgiju. To je jedna misionarka s dugim stažom u Ruandi. Zove se Uta, rodnom je iz Njemačke. Ona ga je uzela na brigu. Operirala ga je i očistila mu ranu. Poslala je jedan uzorak tkiva u Njemačku. Nalaz je bio pozitivan, to je zloćudni tumor. Od dobrotvora je dobila potrebne injekcije da spriječi širenje i da se zaliječi oboljeli dio vrata.

Dobra liječnica, pravi lijek – i Bog je učinio svoje. Mali dječak Venuste nastavio je učiti u osnovnoj školi. Budući da je ozdravio, nisam se više brinuo za njega – ta tolike sam za svojeg boravka u župi vozio k liječniku! Tko bi se mogao brinuti za svakoga? Također, kad sam otišao iz Župe Rango u dom siročadi u Kigali –

koliko sam vozio male djece i odraslih k liječnici Uti i bili su operirani od raznih tumora! Mi misionari ne možemo ih slijediti u životu. Posebno kad smo premješteni u drugu misiju. Ponekad se susretnemo i oni nam govore o tome kako su ozdravili, pa se radujemo i zahvaljujemo Bogu. Tako je bilo i s Venustom – potpuno sam ga izgubio iz vida. Međutim, ove godine on je došao k meni s pozivnicom za svećeničko ređenje i mladu misu. On je sam donio pozivnicu. Došao je s mamom, pitajući me poznajem li njega i mamu. Nisam poznavao ni jedno ni drugo. Onda mi je on ispričao da je on onaj dječak koji je bolovao od raka na vratu i kojeg sam odvezao na operaciju k njemačkoj liječnici. Pokazao mi je ožiljak na vratu. Ozdravio je i nastavio školovanje sa željom da postane svećenik.

Rekao mi je: „Bog me je spasio po tebi i dr. Uti, odlučio sam mu se posvetiti!“ Završio je sjemenište i bogosloviju u Družbi Srca Isusova i Marijina. Sad je pred ređenjem i moli me da budem s njima u toj radosti.

Zaređen je za svećenika 19. veljače na sjeveru Ruande, prije korizme. Nisam mu bio na ređenju – bio je naš župnik, kojeg sam zamjenjivao u našoj župi. Osim toga misa ređenja traje dugo – oko četiri sata – pa to nije više za moje godine. Dr. Uta je bila na ređenju. Ja sam odlučio biti na mladoj misi u našoj župi.

Mladu misu proslavili smo u nedjelju 13. ožujka u našoj Župi Rango. Premda je vrijeme korizme, bila je to prava svečana mlada misa. Bilo nas je puno svećenika – nas domaćih salezijanaca, zatim biskupijskih svećenika te posebno pripadnika Družbe Srca Isusova i Marijina, kojoj

mladomisnik pripada. Bilo je puno časnih sestara iz raznih redova, iz naše župe i okolnih župa, a osobito sestara iz Družbe Srca Isusova i Marijina. Crkva je bila ispunjena, a mnogi su pratili misu izvan crkve, jer nisu mogli naći mjesta u crkvi.

To je peta mlada misa u našoj župi. Ove godine trebali bismo slaviti srebrni jubilej župe. Zanimljivo, 25 godina župe, a u njoj se promijenilo pet župnika i župa je dala pet svećenika – Venuste je peti.

U svojem zahvalnom govoru na kraju mise mladomisnik me pozvao k sebi, zagrlio me pred ljudima govoreći: „Otac Danko mi je spasio život – zahvaljujući njemu, ja sam danas svećenik!“ Za vrijeme svečanog programa poslije mise više puta mi je ponovio: „Ti si mi spasio život, tebi zahvaljujem da sam ja sada svećenik!“

Ja zahvaljujem Bogu, jer je sve dobro od njega!

GHANA

– Don Ivan Štojanović

Svaka nova generacija za sebe misli da je naprednija od prethodne, ali dokaz da to nije baš tako, nažalost, neke su tradicije koje još uvijek i danas postoje u svijetu. Međutim, ne govori se o tome često, pa nismo ni svjesni da je to prisutno.

Neke prakse iznimno su brutalne, a posebno su tužne zato što uključuju djecu. Vjerovali ili ne, ali u nekim krajevima svijeta roditelji prodaju vlastitu djecu da bi na njima zaradili. Iako znaju da će djeca biti izložena patnji i neljudskim uvjetima, nude svoju djecu da bi zaradili. Druga je vrsta patnje žrtvovanje djece. Zvuči strašno i kao iz ružnih horornih filmova, ali oblici ljudskog žrtvovanja zaista postoje. To se razvilo u posao u kojem vračevi lijepo zarađuju.

Podijelit ću s vama jednu situaciju koja se nedavno dogodila.

Misija Tatale iznimno je siromašna i većina stanovnika živi bijedno. Živi se od zemljoradnje, a budući da

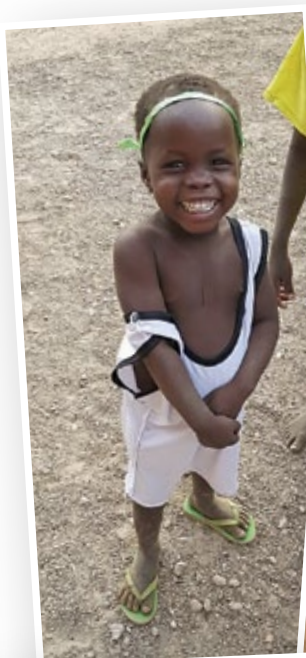
Posebna vrsta patnje

nema strojeva i sve se radi ručno, nedostatak vode velik je problem i teško je preživjeti. Obitelji žive u brizi i opterećene s puno problema.

Jedan katolik je pozvao svećenika da mu blagoslovi kuću. Nakon blagoslova svećenik se malo družio s obitelji. U jednom trenut-

ku domaćin je rekao da mu je susjed vrač i po narudžbi kolje/ubija djecu.

Što je pozadina priče? Kad smo došli u Misiju Tatale 2016., otkrili smo tri najveća običaja plemena Basare i Konkomba koja se protive kršćanstvu: poligamija, žrtvovanje duhovima predaka i malim bogovima te ubijanje (ljudske žrtve) djece koja

su ili tjelesno ili mentalno hendikepirana. Ponekad je dosta da je dijete pothranjeno (koža mu izgleda stara) i žrtvuju/ubiju ga.

Čovjek koji nas je pozvao na blagoslov kuće otkrio je da je to posao njegova susjeda, vrača. Svećenik je zamolio da porazgovara s vračem, koji je sve priznao i rekao da dvoje djece upravo čeka na klanje. „Ako hoćete dat ću vam ih. Dodijalo mi je ubijati ih.“

Dok je taj svećenik to nama ostalima ispričao, krv mi se sledila u žilama. Odlučili smo spasiti djecu i odmah otišli u selo Nachamba II preuzeti djecu i udomiti ih. Jasno,

o svemu je obavješten i biskup, koji je pomogao da djecu dovedemo u prihvatni centar u mjestu Sang. Taj centar vode časne sestre. Ja sam inzistirao da nakon spašavanja djece sve prijavimo policiji. To žrtvovanje djece moramo zaustaviti svi zajedno. Nisu se svi složili zbog straha od mogućih posljedica. Konačno smo odlučili sve ispričati gradonačelniku, nadajući se da će poduzeti što je potrebno.

Kad se u obitelji Konkomba, Basare i drugim plemenima rodi hendikepirano dijete ili se s vremenom pokaže da se dijete mentalno ne razvija, onda se posavjetuju s vračem, koji to proglašuje urokom, opsjednu-

ćem od zlih sila i to je onda stigma na obitelji. Da bi se toga riješili, plate vrača da ih eliminira. U ovom slučaju doznali smo da vrač ide u obitelj i kad mu plate dogovorenu cijenu, on preuzima djecu i žrtvuje ih. Obično mu je dupla zarada: obitelj mu plati da se riješi nepoželjna djeteta, a drugi mu opet plate da dobiju neke organe djeteta za što jaču magiju ili uspjeh u poslu. Dvoje djece smo spasili (trebalo ih je biti četvero), ali tko zna koliko ih je tako nestalo.

Iako živimo u 21. stoljeću, rituali ubijanja i žrtvovanja djece odvijaju se još i u nekim drugim krajevima Afrike. Bože, oslobodi nas ovog zla!

“Redovnik sam, salezijanac don Bosca i misionar u predivnoj Etiopiji, koja je već od samih početaka naše kršćanske povijesti prigrlila kršćanstvo, a vjera u jednog Boga u Etiopiji je poznata još od kralja Davida.” poručuje Josip Soldo

? **Koja je bila vaša prva misao kad ste saznali da ste poslani u Etiopiju?**

! Pitali su me slažem li se s tom odlukom ili možda želim ići kamo drugamo. Međutim, ja vjerujem da je Bog onaj koji vodi moje korake i zato nisam ni trenutka razmišljao niti se protivio toj odluci, čvrsto vjerujući da je to Božja volja. Siguran sam da upravo zato sada svaki dan svjedočim da je Gospodin uistinu velik i da me vodi svaki dan i da me blagoslivlja na mnogo načina i uistinu sam zahvalan na tome.

Etiopija je veoma velika zemlja, s više od milijun četvornih kilometara i više od stotinu milijuna stanovnika, od čega je 0,7 % katolika. Oko 60 % su pravoslavni kršćani. Etiopska pravoslavna crkva je najstarija na svijetu, uz našu Katoličku crkvu, a svima nam je poznato kako je Filip obratio kraljčina eunuha i otad je vjera prisutna u etiopskom kraljevstvu, koje

je tada bilo uistinu moćno. U zemlji ima oko 30 % muslimana i oni su posebni, jer vjeruju da je prorok Muhamed imao svoj šator u jednom dijelu zemlje, tako da je, uz kršćanstvo, to i jedinstven islam na svijetu. Ostalo su protestanti, rastafarijanci, spiritisti i druge sekte.

? **Tko je zapravo salezijanac Josip?**

! Salezijanac Josip rođen je u Rami, u sjeverozapadnoj Hercegovini. Redovnik sam, salezijanac don Bosca i misionar u predivnoj Etiopiji, koja je već od samih početaka naše kršćanske povijesti prigrlila kršćanstvo, a vjera u jednog Boga u Etiopiji je poznata još od kralja Davida. Naime, kraljica od Sabe je iz Etiopije, upravo iz djela zemlje gdje sada ima najviše katolika.

? **Kako je izgledao vaš hod do svećeništva?**

! Dobar dio života proveo sam u lutanju i na tom putu često

sam zatajio, izdao, uvrijedio Gospodina, ali i svoje bližnje. Međutim, umjesto da me Bog kazni, smilovao mi se neizmjernom ljubavlju, pa sam u dvadesetim godinama svojega života nanovo počeo otkrivati Božji poziv koji sam nosio u sebi. Nakon obraćenja postajao sam sve više svjestan da me Bog zove da ga iz bližega slijedim.

Nisam puno znao o crkvenom ustroju niti kako stvari funkcioniraju kada želiš biti svećenik, a nije bilo nikoga da me uputi, jer nisam znao nikoga. Župnik me savjetovao da se informiram na internetu, a tada nije bilo interneta kod nas u selu, pa jedino što mi je ostalo bila je molitva i odnos s Gospodinom. Svaki dan molio sam da me Gospodin vodi i da upravi moje staze. Na meni čudesan

način susreo sam don Peju Orkića, tadašnjeg provincijala hrvatske salezijanske provincije, koji mi je puno pomogao na mojem putu traženja. Moja braća salezijanci dali su mi neizmerno puno ljubavi, pažnje i strpljivosti dok je Gospodin od mogega starog čovjeka klesao novo stvaranje, koje će, nadam se, jednog dana donijeti neki plod za Gospodina. U Hrvatskoj sam završio prednovicijat u Podsusedu, a to je bilo uistinu blagoslovljeno vrijeme za mene. Puno sam učio o salezijanskoj karizmi, o don Boscu, a život u toj kući bio je prožet bratskim odnosima i molitvom, što i danas ima velik utjecaj na moj život. Nakon toga sam nastavio svoj put u novicijatu u Rimu, gdje sam imao svoje prve redovničke zavjete. Nakon toga sam u Rimu nastavio i filozofski studij te sam imao mogućnost osjetiti kako diše ostatak svijeta, upoznavajući nove nacije kulture i običaje. Rim je na mene ostavio velik trag. Živjeli smo svoj redovnički poziv u ljubavi te imali pozornost naših odgajatelja, koji su se uvijek trudili da naša sloboda i odluke budu uvijek u svjetlu milosrdnog Srca Isusova i Blažene Djevice Marije Pomoćnice Kršćana. I tako je moja pustolovina s Gospodinom započela i još uvijek traje.

? **Volite aktivno djelovati, pa je jedan od vaših projekata bio izgradnja pekare. Opišite nam malo o čemu je riječ i koja je vrijednost tog projekta.**

! U misijskoj zajednici pokrenuo sam radionicu u kojoj sam učio djecu pečenju kruha. Na taj način zapravo spašavamo djecu s ulice. Mnoga djeca nemaju nikoga i doslovno spavaju na pločnicima, preživljavaju kradući ili su čiji robovi, pa rade za hranu i veoma sitan novac. Salezijanci godinama rade na spašavanju te djece pružajući im smještaj, hranu, odjeću i sve što je potrebno. Osnovali smo i školski centar koji djeci pruža mogućnost školovanja. Na taj način ih se pokušava rehabilitirati u društvo kao školovane mlade ljude koji imaju mogućnost za dostojanstven život i budućnost. Zadnja akcija koju sam pokrenuo bila je pomoć za izgrad-

nju pekare te smo uz Božju pomoć i otvoreno srce darovatelja uspjeli!

Na Facebooku sam pozvao ljude da se uključe i pomognu u prikupljanju sredstava za izgradnju pekare. Uspjeli smo kupiti potrebne strojeve i posude, ali situacija u državi je teška pa su cijene skočile u nebo i projekt koji je trebao u početku doći oko četrdeset tisuća eura došao je oko osamdeset, a to je bilo iznad mojih mogućnosti. No zajednica je prepoznala da je ideja dobra i braća su rekla da će pokušati posredovanjem nekih stranih organizacija realizirati taj projekt, a meni je to opet dokaz da Gospodin vodi naše djelo i sve to što stavimo u njegove ruke on će blagosloviti i voditi naprijed.

? **A pokrenuli ste i uzgoj zečeva. Kako to?**

! Situacija u zemlji iznimno je teška. Škole koje su školovale više od osam tisuća djece zatvorene su jer većina mladića i vojno sposobnih ljudi nasilno unovačena, tako da je rat uništio ekonomiju i svakodnevni sukobi ostavljaju užasne posljedice, o kojima svijet malo zna. Naš centar, kako možete vidjeti na našoj mrežnoj stranici (Boscochildren.com), posvećen je spašavanju djece s ulice. U sklopu toga ima i škola i mnogi drugi načini za odgoj i obrazovanje. Projekt uzgoja zečeva bit će u budućnosti dio agrikulturnog odsjeka, gdje će djeca moći učiti kako se uzgajaju zečevi, a ujedno ćemo prodajom zečeva moći steći nešto novca za naš centar. No osim uzgoja zečeva jedan od projekata kojim smo

se bavili bilo je prikupljanje sredstava za kupnju misnog ruha i liturgijskih knjiga. Uz pomoć dobrih ljudi i to se ostvarilo. Dosad su svećenici svetu misu slavili samo sa štolom. Sve što se događa velika je radost i protječe u Božjem blagoslovu, a Isus mi je pokazao dosada mnogo puta kako je on u ovoj djeci i kako je njegovo milosrdno srce pokretač svakoga misijskog djela.

? **O situaciji u Etiopiji ne govori se puno. Međutim, situacija je vrlo teška. Možete li nam reći malo više o tome?**

! U Etiopiju sam stigao 28. rujna 2021., kad je u zemlji bjesnio rat, pa je već tada bilo rečeno da neću moći ostati duže od tri mjeseca jer je nemoguće dobiti produženje vize, a o boravišnoj dozvoli da ne govorimo. Ja sam se u svojem srcu pomolio i rekao Gospodinu da je gospodar svega stvorenoga i što je njemu srediti da i ja dobijem boravišnu dozvolu. Izmolio sam devetnicu Gospi koja razvezuje čvorove te rekao i njoj da je kraljica neba i zemlje i zamolio ju da to malo upravi. Inače se čeka i jednu godinu da se dobije ta boravišna dozvola, a ja sam ju dobio u roku od mjesec dana. Što drugo mogu reći nego: „Slava Isusu i Mariji!“

Etiopija je država koja ima više od osamdeset različitih jezika, a to znači isto toliko različitih plemena i vrlo mnogo razloga za konflikte. Nažalost, dva su velika plemena zaratila i rat crpi i državu i ljude, tako da sve više i više izbjeglica sa sjevera do-

lazi u glavni grad. S obzirom na to da je bilo izvanredno stanje, bilo je zabranjeno i dolaziti u državu. Meni su savjetovali da napustim državu, jer nije bilo sigurno. Pobunjenici su došli blizu grada, tako da je jedno vrijeme bilo dosta napeto stanje. Sad je situacija dosta mirnija, mada je sjever još uvijek u blokadi, što ima velik utjecaj na našu provinciju i braći koja žive u tom dijelu zemlje puno je teže nego nama u glavnom gradu.

? Što mislite, koji su najveći izazovi i problemi današnjeg čovjeka i društva?

! Najveći izazov koji svaki čovjek kao individua koja je stvorena od Boga ima jest spasenje duše. Što to konkretno znači? Mi smo stvoreni od Boga i Bog nam je dao milost da živimo u vremenu u kojem jesmo i jedan veoma jednostavan primjer pojasnit će potpun smisao čovjeka i temeljnu kušnju koja nas vodi u smrt. Naime, Sotona je protjeran iz raja i bačen je na zemlju iz jednoga jedinog razloga: odbio je služiti čovjeku i svi anđeli koji su se smatrali većima i plemenitijima od jadnog stvorenja koje je čovjek na taj su način postali oholi i danas ih zovemo pali anđeli. Dakle, smisao je čovjeka služiti bližnjemu i ljubiti, a sve što činimo drugomu treba biti potaknuto ljubavlju i imati kao konačni cilj puninu ljubavi u Kristu u nebu.

Isto tako temeljna je kušnja svakog čovjeka postaviti se iznad i dozvoliti da nas naša sebičnost odvoji od bližnjih i od svakog čovjeka. Prema

tome problem je čovjeka današnjega, sutrašnjega ili onoga od prije isti: služiš li ili ne. I ako se pogleda iz perspektive vječnosti, vidjet ćemo da je naš život u biti samo jedan odgovor koji ćemo dati „djelima“ Gospodinu: ili služimo – ili smo sebični. Pa ćemo na taj način biti ispunjeni sada i u vječnosti ili obratno. Danas možda ima malo više mogućnosti željeti stvari za sebe, jer nas mediji na to prisiljavaju, ali zbog toga imamo više mogućnosti biti svetiji i veći svjedoci. Dakle, trebamo služiti više braći i sestrama koji su oko nas i to će sve promijeniti.

? Koji svetac je vama poticaj i uzor ljubavi prema Bogu i čovjeku?

! Mene u životu prati nekoliko svetaca: Gospa, Ivan Bosco, Ivan Krstitelj, Ivan evanđelist i Marija Magdalena, koju posebno volim jer je grješnica koju je božansko milosrđe posebno uzljubilo i nekako se svrstavam u tu skupinu nedostojnih ljudi koje je Isus, jednostavno, volio i na taj način spasio i promijenio. Marija je došla na grob i vidjela je dva anđela koji su bili unutar groba i zanimljivo mi je vidjeti kako anđeli kažu: „Ženo, zašto plačeš?“, a nakon toga Isus iza nje kaže: „Ženo, zašto plačeš?“ Vidim u tome sliku Presvetog Trojstva: Otac, Sin i Duh Sveti su Bog i uvijek govore istu, jednu živu riječ. To je Bog koji tješi, koji je s nama kad je teško i kada beznade izgleda nepremostivo. Bog koji je grešnika stavio u samo središte svoje ljubavi. Ta dva anđela za mene su simbolično Otac i Duh Sveti, a Isus je iza leđa Marije, koja je u središtu – ona koja je u očima ljudi zaslužila

osudu i kamenovanje, a Bog ju ljubi i uzdiže do te mjere da ju stavlja u samo središte, gdje je ljubav najveća! Evo, nekako sebe vidim isto tako, iako grešan i nedostojan, potpuno sam svjestan da me Bog ljubi i tješi i da mi Isus stoji iza leđa. To me Marija Magdalena uči i zato nju posebno volim.

? Koja bi bila vaša poruka čitateljima *Radosne vijesti* i što biste nam stavili na srce kao poticaj za razmišljanje i djelovanje?

! Ovdje u Etiopiji već dvije godine bjesni rat. Međutim, ta informacija nije toliko prisutna u našim europskim medijima, iako je patnja toga Božjeg naroda iznimno velika. Zalihe su presušile, a pomoć izvana prestala je dolaziti.

Provincija ima lijep broj zvanja i trenutno je na studiju teologije njih oko četrdesetak, a školarina koju provincija plaća svake godine sad je zbog krize dovedena u pitanje. To me silno pogodilo, jer bez sredstava svima će biti onemogućen nastavak školovanja. Mučim se dugo s tom informacijom i zaista mi je teško prihvatiti da bi se takvo što moglo dogoditi a ja nisam ništa pokušao napraviti da pomognem. Bez svećenika nema ni svete mise, a ni drugih sakramenata. Pa ne mogu to dopustiti! Ne možemo to dopustiti! Vjerujem da zajedno možemo pomoći da se prikupne potrebna sredstva za nastavak školovanja i zato pozivam sve da otvore srca i prema mogućnosti pomognu školovanje svećenika i našoj zajednici u Etiopiji. To bi bio moj iskreni poziv svima: uključite se i vaše dobro djelo bit će blagoslovljeno.

Svaki svećenik kojega podržite svojim milosrdnim darom nastaviti će Božje djelo spasenja za sve narode. Tako da će vaš dar biti uistinu djelo spasenja. U ovom slučaju za narod Etiopije, a možda i dalje, jer među njima zasigurno ima neki misionar koji će možda Božjom milošću doći onamo gdje još za Krista nisu čuli.

Ja obećajem da ću moliti za sve vas i srdačne pozdrave šaljem iz Etiopije! Neka vas sve blagoslovi i čuva dragi Bog, a Blažena Djevica Marija Pomoćnica Kršćana neka vas štiti i vodi u vašem kršćanskom življenju!

Molimo da vlade i mjesne uprave podržavaju zauzetost zdravstvenog osoblja u služenju bolesnicima i starijim osobama, posebice u najsiromašnijim zemljama.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

U doba pandemije Covid-19 doživjeli smo upravo ovo što Papa želi: da, naime, vlade i različite mjesne uprave podržavaju zdravstveno osoblje. Koliki su s divljenjem i sa zahvalnošću promatrali predanost liječnika i bolničkih sestara u skrbi za najteže bolesnike. To je gotovo nalikovalo ratnom stanju. Ali za svakog je teškog bolesnika, kao i za one koji se skrbe o njemu, stanje slično ratnom stanju. U doba pandemije osjetila se i ta tako potrebna suradnja odgovornih u vlasti na državnoj i lokalnoj razini kad su osiguravali pacijentima i zdravstvenom osoblju ono što je potrebno za dobro funkcioniranje. Tek se potom došlo i do nekakva zaključka da bi se

to imalo primjereno i nagraditi, posebice za mnoge prekovremene sate i dane provedene uz bolesnike.

Takva bi se skrb i briga očekivala i u redovitim okolnostima, a to znači da bi oni koji upravljaju zemljama i pojedinim područjima imali voditi brigu i o prikladnim bolnicama i dispanzerima te o njihovu dovoljnu broju, ali i o dovoljnu broju kvalificirana zdravstvenog osoblja. Sve to ovisi i o državnom proračunu. Koliko se, naime, iz proračuna izdvaja za zdravstvo općenito, a u posebnim okolnostima naročito su potrebni izvanredni izdatci. Nije u svim zemljama zdravstvena skrb primjereno provedena, pogotovo kad se sve svodi na tržišnu ekonomiju. To znači

da bi se na tom polju imalo ozbiljno brinuti za to da se zdravstvo pravedno postavi na svoje noge.

Papa napose upozorava na skrb za starije osobe, s isticanjem takve skrbi naročito u siromašnijim zemljama. A te zemlje u mnogočemu ovise o drugim, bogatijim zemljama, pa bi te bogatije zemlje morale nastojati ne samo da iz siromašnijih zemalja crpe sirovine, nego da im uzvrate pomažući im u svekoliku napretku, posebice u zdravstvu. Nisu li na toj crti zauzetosti upravo u prvim redovima misionarke i misionari? Oni osim Božje riječi i evanđelja narodima pružaju i elementarnu zdravstvenu skrb gdje god to mogu. Pa i njih valja uključiti u te molitve s Papom!

Radosna vijest u početcima i kasnije

Bivši glavni urednik misijskog lista *Radosna vijest* vlč. Antun Štefan zamolio me svojevremeno da napišem ponešto o listu *Radosna vijest* i misijama. Naime, jednom prigodom rekao sam vlč. Štefanu u Šibeniku da sam stalni čitatelj *Radosne vijesti* od njezina početka. Ove godine slavi se 50. obljetnica izlazenja tog nadasve potrebna misijskog lista u Hrvata, pa rado iznosim neka svoja sjećanja na početke izlazenja lista, ali i kasnije, a ponešto i o mojem vrlo, vrlo skromnu radu za misije. Koliko se sjećam, dosada nisam nikada ništa dao objaviti u *Radosnoj vijesti*, osim u rubrici *Darovatelji*.

Uvijek sam smatrao misionare svetim ljudima. Oni daju cijele sebe za Boga, za Isusa Krista, za širenje evanđelja, radosne vijesti spasenja, uključujući i mogućnost mučeništva. I kod mene je postojala neka želja za misijama, ali moje zdravstveno stanje već od mladosti osujetilo je ozbiljno razmišljanje i ostvarenje misijskog poziva. Nažalost! Ali uvijek sam volio pratiti misije i misionare u svojim molitvama i skromnim akcijama za njih, posebno one iz naše domovine.

Sjećam se prvog broja lista *Radosna vijest* 1972. godine. O, koliko sam bio sretan kad sam ga vidio! Kao upravitelj Župe sv. Antuna Padovanskoga u Zagrebu oglasio sam izlazak tog lista iz tiska koncem travnja 1972. u župnom listiću. U to vrijeme Hrvatska provincija sv. Jeronima franjevaca konventualaca imala je jednog misionara u Africi, u Zambiji, fra Ambroza Knežića. Za Misijsku nedjelju, 22. listopada 1972., skupljali su se u crkvi sv. Antuna dobrotvorni prilozci za potrebe misija u Zambiji. Mjesec dana prije Misijske nedjelje 1973. godine nabavljene su u Župi sv. Antuna misijske kutijice, koje je izdala Misijska centrala u Sarajevu. Djeca, ali i odrasli stavljali su u te kutijice svoje novčane priloge za misije i predavali župniku, koji je prosljeđio novac za misije. Te misijske kutijice davale su svoj obol za misije

i idućih godina. U župnom listiću koncem rujna 1973. godine ima jedan članak o Papinskim misijskim djelima: 1. Papinsko misijsko djelo za širenje vjere, u koje se mogu učlaniti svi vjernici te godišnje za ovo djelo izdvajati 50 n. dinara, s time da će dobivati besplatno list *Radosna vijest*. 2. Papinsko misijsko djelo sv. Petra apostola za domaći kler, u koje se učlanjuju svećenici, redovnici i redovnice. Članovi tog djela godišnje daju isto 50 n. dinara, uz besplatno dobivanje spomenutog časopisa. 3. Papinsko misijsko djelo svetog djetinjstva, u koje se učlanjuju djeca. Njihov godišnji prilog bio je samo 5 n. dinara. Odrasli u ovim Papinskim misijskim djelima bili su dužni svakog dana izmoliti za misije jedan *Oče naš*, *Zdravo Marijo* i *Slava Ocu*, uza zaziv: „Sveti Franjo Ksaverski, moli za nas!“ A djeca su trebala moliti svakog dana samo *Zdravo Marijo*. Članovi Papinskih misijskih djela trebali su tada slati svoje novčane priloge u Misijsku centralu u Sarajevu.

Početkom studenoga 1973. godine u spomenutoj Župi sv. Antuna bilo je upisao u Papinsko misijsko djelo za širenje vjere 27 odraslih osoba, a početkom prosinca 1973. godine u Župi sv. Antuna već postoji 40 članova Papinskoga misijskog djela za širenje vjere. Sredinom listopada 1974. godine izišao je u župnom listiću članak koji govori o Misijskom tjednu, koji je trajao od 13. do 20. listopada do Misijske nedjelje. Cilj tog tjedna bio je probuditi kod vjernika što više zanimanja za misije, prikazivati za uspjeh misija i misionara: rad, molitvu i trpljenja, molitvu *Krunice*. Vjeroučitelji su u tom tjednu govorili djeci o misijama. Djeci su podijeljene misijske kutijice, u koje su oni stavljali svoje priloge do Misijskog dana svetog djetinjstva (Bogojavljenje). Tad je Župa sv. Antuna vodila skromnu brigu za misije općenito, ali posebno za fra Ambroza Knežića u Zambiji.

10. studenoga 1974. održan je susret članova Papinskoga misijskog djela za širenje vjere u spomenutoj Župi sv. Antuna, na kojem je fra Nikola Roščić, tadašnji provincijal, imao predavanje članovima Djela o konkretnu usmjerenju njihove misijske djelatnosti. Tad je u toj župi Papinsko misijsko djelo za širenje vjere imalo 72 člana. U kasnijim godinama u Župi sv. Antuna u Zagrebu nastavilo se s radom Papinskih misijskih djela za širenje vjere. Devedesetih godina prošlog stoljeća, ako ne i prije, priređivale su se prodajne misijske izložbe na Misijsku nedjelju, koje su donosile svoje novčane priloge za misije. Te izložbe prerasle su u pravljenje i prodaju kolača na Misijsku nedjelju za misije i misionare, što se u Župi sv. Antuna i danas čini. To su uglavnom činili članovi Franjevačkoga svjetovnog reda. S prodajom kolača prodavao se i list *Radosna vijest*, koji je znao dosežati i do 100 prodanih primjeraka.

Priprava i prodaja kolača za Misijsku nedjelju započela je i u samostanu i crkvi sv. Antuna Padovanskoga u Vinkovcima dok sam kao redovnik ondje živio (2006. – 2010.), a vjerojatno se i nastavilo s tom praksom. I u tome je Franjevački svjetovni red prednjačio. Isto tako priprava i prodaja kolača za misije i misionare održava se i u crkvi sv. Frane u Šibeniku od 2014. dosada. Uz tu dobru akciju s kolačima u Šibeniku članovi Franjevačkoga svjetovnog reda uključili su se velikodušno prije nekoliko godina u pomaganje školovanja djece u Africi.

Misijski list *Radosna vijest* pokrenuo je mnoge dobre akcije. S ljubavlju i zahvalnošću sjećam se prvog urednika *Radosne vijesti* vlč. Zvonimira Baotića i njegovih triju suradnica, redovnica družbe Kćeri Božje ljubavi, koje sam imao prigodu susretati na Teološko-pastoralnom tjednu u Zagrebu. Oni su uvijek s puno ljubavi govorili o misijama i izlazili ususret nama svećenicima u vezi s listom *Radosna vijest* i materijalima za misije. Od srca im zahvaljujem!

Fra Augustin Zdravko Kordić,
franjevac konventualac

ZADAR

Godišnja skupština Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj

Od 7. do 9. ožujka u Nadbiskupskom sjemeništu „Zmajević“ održana je godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela u RH. Susret je započeo poslijepodnevnom okupljanjem svih sudionika na svetoj misi, koju je u kapeli Sjemeništa predvodio krčki biskup Ivica Petanjak, predsjednik Vijeća za misije HBK-a.

Nacionalno vijeće okuplja 17 biskupijskih povjerenika Papinskih misijskih djela u RH, okupljenih na skupštini, koja se svake godine održava u drugoj biskupiji te je ove godine organizaciju u Zadarskoj nadbiskupiji preuzeo vlč. Jerko Vuleta. Na godišnjoj skupštini (nad)biskupijski ravnatelji iz svih hrvatskih biskupija raspravljaju o ostvarenome u misijskoj animaciji i iznose daljnje planove kako bi kod pastira i kod vjernika porasla misijska svijest i odgovornost.

U utorak 8. ožujka susret je započeo u dvorani Sjemeništa molitvom. Na početku rada skupštine prigodni govor uputio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić, predsjednik HBK-a, mons. Ivica Petanjak, mons. Luka Tunjić, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH, te s. Ivana Margarin, nacionalna ravnateljica Papinskih

misijskih djela u Hrvatskoj.

S. Ivana podnijela je godišnje izvješće o radu Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj za 2021. godinu, a izvještaje su podnijeli su i (nad)biskupijski ravnatelji Papinskih misijskih djela u RH. Godišnja skupština je prigoda za susret i dijeljenje razmišljanja te uvid u proteklu godinu, da bi se razgovaralo i razlučilo što je sve učinjeno, a što se još može (bolje) učiniti, kako na području duhovnog djelovanja tako i materijalnoga, a sve s ciljem pomoći misijskomu djelovanju i evangelizaciji svijeta propovijedanjem evanđelja Isusa Krista i promicanjem dostojanstva svakog čovjeka.

Drugog dana skupštine sudionici su posjetili Nin, sjedište prvoga hrvatskog biskupa. Koncelebrirano misno slavlje u 18 sati u župnoj crkvi sv. Anselma u Ninu

predvodio je krčki biskup Ivica Petanjak.

Zadnji dan susreta, 9. ožujka, započeo je misnim slavljem, koje je u kapeli Sjemeništa „Zmajević“ vodio mons. Ivica Petanjak, a propovijedao mons. Želimir Puljić. U propovijedi je govorio o misijskoj naravi Crkve i potrebi da se podrže požrtvovalni hrvatski misionari.

Skupština je nastavljena predstavljanjem novih projekata za 2022. godinu. Ova godina za Katoličku crkvu i pogotovo za misijsku svijest vrlo je važna godina jer slavi četiri obljetnice: 400 godina postojanja Kongregacije za evangelizaciju naroda, 200 godina postojanja Djela za širenje vjere, 100 godina kako su tri važna misijska djela uzdignuta na papinsku razinu i 150 godina od rođenja bl. Paola Manne, utemeljitelja Misijske zajednice.

Susret u Zadru bio je prva skupština PMD-a u Hrvatskoj kojom je predsjedala s. Margarin kao nova nacionalna ravnateljica PMD-a. Na tu je službu izabrana dekretom Kongregacije za evangelizaciju naroda u Rimu od 15. lipnja 2021. na petogodišnje razdoblje (2021. – 2026.).

Projekti

Na susretu je istaknuta potreba i da se javnost, osobito u korizmni, više upozna s misijskom akcijom *Voda za život – kapljica zahvalnosti za bujicu radosti* i potakne na sudjelovanje u širenju toga misijskog poticaja, koji ljudima u misijama doslovno znači život. Odricanjem od jednog novčića dnevno daruje se jedna kapljica da bi se utažila žed brata i sestre u potrebi, spasio čiji život. Novčiće, simbolično rečeno, kapljice, prikupljene u akciji *Voda za život* može se uplatiti na IBAN: HR632360001101542876, svrha: VODA ZA ŽIVOT, SWIFT: ZABHR2XX.

Razmatralo se kako misijski časopis *Radosna vijest* učiniti još privlačnijim ljudima za čitanje u vremenu ugroženih naklada tiskanog medija. „Bit misijskog poslanja radosno je naviještanje evanđelja. List se uspio održati 50 godina. Ostao je vjeran svojoj misionarskoj tematici, a mnogi drugi časopisi bili su i prošli. Taj časopis je nama Hrvatima pomogao da upoznamo po našim misionarima život, kulturu i vjeru tolikih naroda, a njihove dogodovštine i životne pri-

če mnogima su bile poticaj“, rekao je mons. Ivica Petanjak. Podsjetio je da je i mons. Giorgio Lingua, apostolski nuncij u RH, rekao da je na njegovo zvanje utjecao časopis *Mali misionar*, koji je izlazio u Italiji, te da je prvotno htio biti misionar. „Nuncij Lingua zahvaljuje za svoje svećeničko zvanje misijskomu časopisu. Još uvijek je značajna vrijednost pisane riječi i nadam se da će časopis izlaziti i ubuduće“, rekao je mons. Petanjak.

Istaknuto je da među vjernicima treba više učiniti poznatom misijsku akciju *Maslinova grančica – moj dar za misije*, koja se provodi tijekom korizme.

Istaknuta je i potreba da se promiče društvena igra *Mali korak, velika radost*, koja se može igrati u obitelji i među djecom tijekom cijele godine. U toj igri nema „rušenja“ suigrača, nego su zapisani kreativni poticaji djeci i obitelji na molitvu i činjenje dobrih djela prema ukućanima i drugima, kao i u svrhu senzibiliziranja za misionare i misijsko djelovanje. Igra pokazuje kako mali korak može donijeti veliku radost onomu tko ga čini i osobi kojoj je učinjen. Predstavljeni su i neki novi projekti koji će pomoći

u širenju misijske svijesti, ali i biti velika pomoć misionarima i misionarkama u njihovoj službi.

Misijski ravnatelji svih (nad)biskupija u Hrvatskoj

Upoznajte misijske ravnatelje iz svih nad/biskupija u Hrvatskoj: Ivan Novak (Bjelovarsko-križevačka biskupija), Ivan Grinišin (Križevačka eparhija), Ivan Faletar (Sisačka biskupija), Dominik Vukalović (Varaždinska biskupija), Jakoslav Banić (Splitsko-makarska nadbiskupija), Stipo Miloš (Dubrovačka biskupija), Ljubomir Galov (Hvarska biskupija), Tomislav Puljić (Šibenska biskupija), Pero Jurčević (Gospičko-senjska biskupija), Božidar Volarić (Križevačka biskupija), Mirko Vukšić (Porečka i pulska biskupija), Ante Šiško (Đakovačko-osječka nadbiskupija), Perica Matanović (Požeška biskupija), Andreja Škarabot Kunštek (Riječka nadbiskupija), Jerko Vuleta (Zadarska nadbiskupija), Juraj Jerneić (Zagrebačka nadbiskupija) i Slavko Rajić (Vojni ordinarijat).

BANJA LUKA

Održana godišnja skupština Nacionalnog vijeća PMD-a BiH

Prema dogovoru o rotaciji, godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela Bosne i Hercegovine za 2021. održana je 10. i 11. ožujka u prostorijama Ordinarijata Banjolučke biskupije.

Susret Nacionalnog vijeća PMD-a BiH započeo je večernjim euharistijskim slavljem u katedrali sv. Bonaventure 10. ožujka, koje je predslavio banjolučki biskup

mons. Franjo Komarica.

Dijecezanski ravnatelj Papinskih misijskih djela Banjolučke biskupije mons. Vlado Lukenda pozdravio je prisutne i okuplje-

nim vjernicima predstavio članove Nacionalnog vijeća PMD-a BiH: mons. Luku Tunjića, nacionalnog ravnatelja PMD-a BiH te dijecezanske ravnatelje, fra Stipana Ra-

dića (Vrhbosanska nadbiskupija) vlč. Peru Miličevića (Mostarsko-duvanjska i Trebinjsko-mrkanska biskupija) i vlč. Josipa Tadića (Vojni ordinarijat u BiH). Pozdravio je i s. Ivanu Margarin, nacionalnu ravnateljicu PMD-a Hrvatske, koja je nazočila.

U homiliji je mons. Komarica povezo misna čitanja s crkvenim dokumentima o misijama te potaknuo vjernike da molitvom i milosrdnim djelima ljubavi potpomažu misijsko djelovanje Crkve i naše misionare.

Važne obljetnice

Sutradan, 11. ožujka bio je radni dio godišnje skupštine. Mons. Komarica izrazio je radost što se godišnja skupština održava u Banjoj Luci te podsjetio da je Crkva po svojoj naravi misionarska, da nije autentična ako nije misionarska te da misije jačaju vjeru Crkve

Nacionalna ravnateljica PMD-a Hrvatske s. Ivana Margarin izrazila je svoju radost jer može sudjelovati i pridonijeti jačanju zajedništva sestrijskih nacionalnih uprava. „Premda smo dvije nacionalne uprave, većina važnih projekata nam je zajednička brigaa“, kazala je i pohvalila je uspješnu suradnju.

Mons. Luka Tunjić podsjetio je na četiri važne obljetnice koje se obilježavaju ove godine: 400 godina postojanja Kongregacije za evangelizaciju naroda, 200 godina postojanja Djela za širenje vjere, 100 godina kako su tri važna misijska djela uzdignuta na papinsku razinu i 150 godina od rođenja bl. Paola Manne, utemeljitelja Misijske zajednice. Sve te obljetnice prigoda su da se produbi misijska svijest i upozna misijska narav Crkve.

Inicijative župa

Potom je ravnatelj Tunjić podnio godišnje pastoralno i financijsko izvješće za 2021. Isto su učinili i dijecezanski ravnatelji. Svi su se složili da je to bila godina rada pod posebnim uvjetima zbog pandemije koronavirusa. „Bila je to godina velikih rasta cijena i poskupljenja te žalosna iseljavanja mladih i mladih obitelji. Međutim, usprkos svih poteškoća, gotovo svi projekti i misijske akcije su provedeni, a 2021. bila je, ipak, pozitivnija u odnosu na 2020., što pokazuje misijsku zauzetost naših svećenika, veliko srce naših vjernika i zajedničku misijsku svijest. U svojoj poruci za sinodski put Crkve papa Franjo nam je poručio da se svi trebamo preispitati možemo li bolje i drugačije i je li to naš maksimum“, naznačio je mons. Tunjić.

Nakon što su godišnja izvješća usvojena, prešlo se na planove i projekte u tekućoj godini važnih obljetnica. Dogovoreno je da postojeće obilježavanje misijskih dana, postojeći projekti i misijske akcije i u ovoj godini idu svojim tijekom. Izraženo je zadovoljstvo što uz redovite misijske aktivnosti tijekom godine mnogo župa organizira i svoje misijske akcije, što pridonosi širenju misijske svijesti. U tim akcijama prikupe se i značajna materijalna sredstva, koja se šalju misionarima da bi što bolje mogli izvršiti svoje misijsko poslanje.

Planovi

Istaknuo je da je za spomenute obljetnice u ovoj godini osmišljena prezentacija o sva četiri papinska

misijska djela i o Misijskoj središnjici. Također je pripremljen film o Djelu svetog djetinjstva, a u pripremi je knjižica i prospekt o budućoj blaženici Paulini Jaricot, utemeljiteljici Djela za širenje vjere. Usto se radi i na osmišljavanju klanjanja koje će se u svibnju poslati u sve župe, kad će Jaricot biti proglašena blaženom.

Pokušat će se organizirati i „Živu“ *Kronicu* u godini njezina proglašenja blaženom, jer je ona utemeljila i tu vrstu molitve. Kako je objasnio mons. Tunjić: „Cilj nam je živom *Kronicom*, klanjanjem i promidžbenim materijalima upoznati naše vjernike s tom karizmatičnom i svetom osobom te ujediniti naše molitve s cijelom Crkvom, da bi i one pomogle širenju vjere i spasenju svih ljudi.

Uz te molitvene i duhovne poticaje pripremit ćemo i veće misijske kasice te ih ponuditi župama i prijateljima misija koji se bave uslužnim djelatnostima. Ta se praksa pokazala vrlo uspješnom. Njome će se proširiti krug ljudi koji podržavaju naše misionare i postaju ne samo podupiratelji, nego i promotori misija. Također je pri kraju i osvježavanje mrežne stranice Nacionalne uprave PMD-a BiH, za koju se nadamo da će još bolje odgovoriti potrebama ovog vremena i naših čitatelja.“

Godišnja skupština završila je molitvom i zajedničkim ručkom u Ordinarijatu, a potom su okupljeni posjetili poznati trapistički samostan „Marija Zvijezda“ i stalnu izložbu u sklopu samostana.

PMD BiH / J. P., KT

INDIJA
— o. Ante Gabrić

S pokislim jarcima

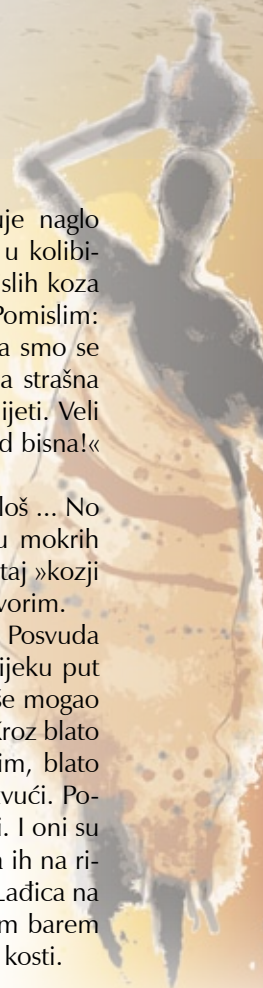
Korizma je. Gotovo sam stalno po udaljenim selima misije. Sve želim pohoditi i pripremiti za veliki uskršni blagdan.

Ispržen sam kao rak. Vrućina je već pritisla i do 40 stupnjeva u hladu. A i oluje iznenada dođu. Jedna takva oluja uhvatila me baš kad sam se približavao Piprekhalskoj rijeci. Druga misa bit će poslije podne u selu Šombhunogoru. Uputio sam se oko 11 sati. Bilo je oblačno, no ja skočim na bicikl, nadajući se da ću biti brži od crnih oblaka, koji su se na zapadu gomilali. Prispio sam do rijeke. Što bi čovjek rukom o ruku: lišće, slama, grane — da o prašini i ne govorim — počeo zviždati na nasipu rijeke. Kako sam mršav, u jedan čas sam bio na zemlji. Vjetar me jednostavno podigao i skotrljao niz nasip. Debele kapi kiše i tuče počele su udarati po licu. Guram bicikl uz nasip, pa što su me noge nosile, poletio sam prema jednoj maloj zapuštenoj kolibi. Tek kojih 200 do 300 metara, no i u to kratko vrijeme sasvim sam prokisao.

Drščuci — temperatura je zbog oluje naglo pala! — i zablacen, ugurao sam se u kolibicu, kad vidim: sve je već puno pokislih koza i jaraca. Be, be, beee! — kao da me zovu. Pomislim: U dobro si društvo došao! Svoj k svome! Pa smo se nekako u kutu stisli, jer je posvuda curilo, a strašna oluja kao da je htjela i ono malo slame odnijeti. Veli naša narodna: »lako je kuća tisna, nisu čeljad bisna!« pa smo se mi nekako složili...

Eto, kako vidite, metkovski rod nije tako loš ... No ne znam da li ste ikada morali čučati blizu mokrih koza. Ako, niste, bolje da vam ne opisujem taj »kozji miris«, a da vam o njihovim buhama i ne govorim.

Bicikl je, sasvim zablacen, ležao uz nasip. Posvuda blato. Nema druge: bicikl na rame, pa uz rijeku put Šombhunogora. Iscrpljen sam bio. Nisam više mogao hodati. Srećom opazim na Gangesu lađicu. Kroz blato skotrljam se niz nasip. Uz rijeku je, međutim, blato bilo tako duboko, da sam se jedva mogao izvući. Pomogla su mi dva mladića što su bila na lađici. I oni su prokisli i uplašeni. Ona strašna oluja uhvatila ih na rijeci kod Šatkaure. Mislili su da će se utopiti. Lađica na sve strane curi. Sve je mokro, no mogao sam barem malo sjesti i odmoriti svoje jadne metkovske kosti.

Sretno smo stigli do Šombhuno-
gora. Veslali su oni, veslao sam i ja.
Kapelica je uz rijeku. To je jedno
od najmanjih sela. Tek pet obitelji.
Slamnata je kapelica jako ošteće-
na. Oluja je odnijela dio slamnatog
krova. Mislio sam služiti svetu misu
poslije podne, no oko tri sata počelo
je opet grmjeti, kao da su atomske
bombe eksplodirale. A onda se izlilo

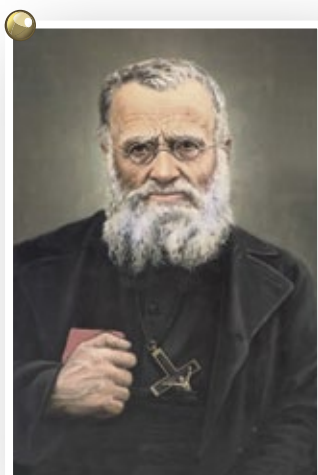
kao iz kabla. Krov je otišao ... Moj
Ante, stišći se uz sjeverni zid, gdje je
bilo još malo slame na krovu. Stari je
Mati dotrčao s dvije poderane vreće:
na jednoj ću sjediti, a drugu ću staviti
preko glave.

Nego, tužna godino: on je na tim
vrećama sušio ribu, pa je bio krasan
zadah gnjilih rakova. A kako sam već
prokisao kao pijetao ... sa zahvalnim

osmijehom vratio sam mu »rakovske
vreće«.

Valjalo je prospavati noć onako
mocar. Ipak sam jednu vreću zadr-
žao, da imam na čemu spavati. Uju-
tro je bila rana misa, poslije mise čaša
vode i ispržena riža.

Onda misnu torbu na leđa, pa se
uz veselu popijevku uputim prema
Bošontiju...

Blaženi Josip Gerard svećenik, misionar (1831. – 1914.)

Josip Gerard rođen je 1831. u Francuskoj. Dok je još bio dječak, počeo je pohađati vjeronauk kod misionarskih svećenika Družbe bezgrešnog začeca Marijina.

Vjeronauk je na njega ostavio dubok trag te se i sam pridružio misionarima kad mu je bilo 20 godina. Nitko ga nije smatrao akademski nadarenim niti se isticao intelektualno. Međutim, njegov dar za jezike kasnije mu je pomogao u misionarskom radu. Godine 1853. otišao je u Južnu Afriku i više se nikada nije vratio u Francusku. Za svećenika je zaređen već sljedeće godine u gradu Pietermaritzburgu. Svoj rad kao misionar započeo je u plemenu Zulu.

Pri pokretanju katoličke misije u Lesotu blaženik i brat Francois Allard dobili su potporu tadašnjeg kralja pokrajine Moshoeshoea te

su 1862. počeli djelovati. Osnivali su Selo Majke Isusove. No tri godine nakon što su pokrenuli misiju započeo je rat. Ipak, dopušteno im je da ostanu i nastave raditi. Bl. Josip je 1875. osnovao još jednu misiju na sjeveru države, gdje nije radio samo s narodom Basotcho, već i s ljudima koji su živjeli preko granice. Rezultat njegova rada je i danas vidljiv, najviše u broju katolika u toj zemlji, što ju čini većinski katoličkom zemljom. Josip Gerard preminuo je 29. svibnja 1914., kad su mu bile 83 godine, a blaženim ga je 1988. proglasio papa Ivan Pavao II.

ZA MISIJE I MISIONARE

N. N. 300 KM * Anto Jurić 30 KM * Pizzeria „Don Andjelo“

100 KM * fra Danimir Pezer 100 KM * Nebojša Mesarov 50 KM * Antonela Dalšašo 500 KM * Terezija Ošti 40 KM * Tomo, Nada i Marijana Brezovski 150 eur * Svećenik Banjalučke biskupije 1.000 eur * Ante Peharda 10000 kn * Ivica Roketinec 800 kn * Božo Rimac 15000 kn * Tekstil Mini d.o.o. 300 kn * Dentalni Laboratorij Ana Andrić 1000 kn * Zdravko Mohorić 7500 kn * Nikolina Sabolić 650 kn * Mara Lovrinović 737,76 kn * Josip Hrastović 400 kn * Župa Presvetog Trojstva, Krapinske Toplice 220 kn + 280 kn + 250 kn * Ružica Medvarić-Bračko 300 kn * Ivica Koprivnjak 1.500 kn * Ljilja Kvesić 5820 kn * Marisa Krolo 400 kn * Marica Zabčić 750 kn * Cetranka Trgovački Obrt 100 kn * Ante Čović 400 kn * Ivan Škarica 4000 kn * Ivana Knežić 500 kn * Božidar Juranović 500 kn * Feniks Kyokushin Karate Klub, Rude 200 kn * Host d.o.o. 200 kn * Sestre Benediktinke, Rab 100 kn * Dentalni laboratorij dr. Ivana Bjelić, Odra 100 kn * Iva Vukas 40 kn * Greta Prajo 2000 kn * Sanela Kučar 100 kn * Davor Cindrić 700 kn * Robert Volarić 100 kn * Ante Matković 50 kn * Veronika Valičević 50 kn * Mladenka Lovrović 100 kn * Darinka Gatara 65 kn * Marinko Hudolin 200 kn * Mirjana i Vjeran Ivošević 15 eur * Aleksandar Đura 1000 kn * Ivana Josipović 100 kn * Ivica Papić 100 kn * Marija Križek 100 kn * Gordana Radošević 50 kn * Željka Tukić 300 kn * Cvitan Gudelj 50 kn * Bruno Bule 200 kn * Milena Zaninović 50 kn * Luvin Info d.o.o. 200 kn * Siniša Horvat 1000 kn * Kata Zubak 50 kn * Midhad Huskić 50 kn * Nikolina Štimac Puž 50 kn * Jerko Vuleta 550 kn * N.N. 1000 eur * Marija Peček 1000 kn * Stjepan Smoljkić 100 kn * Tomislav Čubelić 250 kn * Dubravka Trgovac 50 kn * Eleonora Diviki 50 kn * Ružica-Branka Petković 752 kn * Zoran Arapović 100 kn * Kata Sabelja 100 kn * Ivica Bradara 150 kn * Zdenka Podhraški-Relja 30 kn * Nikola Tomkić 500 kn * Marija Gregić 300 kn * Vinko Klarić 200 kn * Danijel Stanković 50 eur * Ivo Marušić 100 kn * Božidar Škarec 200 kn * Branka Maslač 200 kn * Sestre Klarise 2000 kn * Dubravko Tandarić 50 kn * Toma Vuković 2000 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Ivanka Vidović 100 KM * Anđa i Ivan Vrdoljak 30 KM * Jozo Hrkać 50 KM *

Ivka Barišić 50 eur * Mara Dusper 100 eur * Marinko Mandić 100 eur * Ana i Ivo Petrović 50 eur * Marica Vrtarić 50 kn * Davorka Šimanović 300 kn * Ivana Srdarović 30 kn * Nives Horvat 100 kn * Branko Dragojević 350 kn * Sandra Španić 200 kn * Zoja Zubčić 100 kn * Kristina Franović 500 kn * Damir Šeremet 500 kn * Pero Petanjak 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Gordana Radošević 50 kn * Ljubica Lobar 100 kn * Luvin Info d.o.o. 200 kn * Damir Šeremet 500 kn * Antal i Kornelija Balog 24 kn * Sandro Jakopčević 300 kn * Željka Vodopija 200 kn * Dubravko Dujmić 100 kn * Mirjana Deak 100 kn * Ivanka Nikolić 310 kn * Jadranka Bačić-Katinić 100 kn * Ana Matijević 200 kn * Josip Kordić 100 kn * Marijana Cavar 200 eur * Miroslav Tandarić 700 kn * N.N. 200 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Djeca župe sv. Mihovila Arkandela, Drinovci 2.150 KM + 2.550 kn + 100 eur * Pjevači Betlehemske zvijezde, Presnače 430 KM + 25 eur * Božica Praterner 50 kn * Marija Nikolić 70 kn * Marija Cerčić 500 kn * Marija Galić 50 kn * Bernard Đurić 200 kn * Samostan karmelićana, Remete 765 kn * Vesna Varga 213,35 kn * Luvin Info d.o.o. 200 kn * Igor Končurat 100 kn * Silvestra Kolega 150 kn * OŠ Čučerje-Zagreb 2500 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Mostarsko-duvanjska i Trebinjsko-mrkanska biskupija: 3.330 KM + 400 eur + 100 USD * Stjepan Harča 233 kn + 283 kn * Janko Krznarević 1000 kn * N.N. 1000 kn * Tomislav Bilić 150 kn

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Iva Šarić 10 KM * N. N. 30 KM * Irena Šimić 30 KM * Nada Rupčić 50 KM * Anđa Perković 50 KM * Ante Čurić 100 kn * Zoja Zubčić 50 kn * Vesna Hećimović 150 kn * Ane Kukuruzović 100 CHF * Petar Čirko 100 kn * Blagoje Kordić 100 kn * Dubravko Tandarić 130 kn * Josip Rajčić 40 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Vlč. Miroslav Agostini 50 KM * Ivanka Doko 25 KM * Ružica Vučić 300 KM * Komping d.o.o. Vitez 50 KM * Ivka Petrović 100 KM * Dražen Buhaneć 500 kn * Dario Maradin 100 kn * Stjepan Vuzem 100 kn * Magda Vlahović 70 kn * Jasminka Jug 100 kn * J. Zrno 30 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Luvin Info d.o.o. 200 kn * Anica Keškić

151,20 kn * Danica Humek 20 kn * Marko Pavičić 400 kn * Stevo Horvat 100 kn * Lovro Horvat 50 kn * Anđa Mrvelj 100 kn * Ruža Turk 50 kn * Vesna Erdec 75 kn * Nada Vuković 50 kn * Anđa Svoboda 50 kn * Danica Kristić 100 kn * Zrinka Dragić 100 kn * Josip Čović 70 kn * Mihael Popinjač 100 kn * Josip Trbara 500 kn * Ivanka Boras 200 kn

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Jela Šimičević 100 KM * Ivana Gečević 100 kn + 100 kn * Pero Petanjak 50 kn * Zorko Baučić 156 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Luvin Info d.o.o. 200 kn * Blaženka Kočiš 100 kn + 165 kn + 96 kn

AKCIJA "VODA ZA ŽIVOT":

Mihael Orešković 300 kn * Dragan Matijević 100 kn * Maro Kaluz 250 kn * Veljko Medić 300 kn * Tomislav Skroza 400 kn * Valerija Leutar 100 kn * Dragan Matijević 100 kn * Igor Rački 256 kn * Andreja Premerić 100 kn * Slava Kvakon 200 kn * N.N. 20 kn * Danko Ivošević 100 kn * Elis Katalinić 1000 kn * Niko Bošković 300 kn

ZA AKCIJU PROTIV KORONAVIRUSA U MISIJAMA:

N. N. 30 KM * Luvin Info d.o.o. 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U DR KON- GU:

Marija Luburić 40 KM * Mirela i Nikola Papac 200 KM * Manda Rašić-Kadić 500 kn * Dario Časar 250 kn * Stipe Čizmić 50 kn * Srećko Botrić 150 kn * Mato Josić 200 kn * Mladen Crneković 100 kn * Marinko Kuraja 100 kn * Stane Radulović 50 kn * Marija Vuković 100 kn * Lidija Petrač 70 kn * Marija Barić 20 kn * Nikola Horvat 100 kn * Marija Daniela Krnić 1000 kn * D. Delić 240 kn * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 100 kn *

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Robert Skejić 150 kn * Snježana Mikec 100 kn * Anja Zoričić 100 kn * Veronika Škegro 50 kn * Pamela Banovac 50 kn * Marina Spajić Brekalo 50 kn * Anita Mikec 100 kn * Ivo Hrga 50 kn * Marijana Vilić 50 kn * Martina Oravec 120 kn * Tihana Martinović 20 kn * Zrinka Kelava 50 kn * Josip Spajić 50 kn * Eva Damjanović 100 kn * Mira Bakula 50 eur * Jelkica Štironja 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Dubravka Pavišić 50 kn * Apriori d.o.o. 750 kn * Iva Miličević 200 kn * Ana Mrgan 100 kn * Vanja Jurić 55 eur * Vikica Šalić 300 kn * Marica Laštro 400 kn * Marija Donadić 150 kn

* Ljiljana Lukač 100 kn * Slavica Bilandžić 100 kn * Ana Anić 100 kn * Anica Josić 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:
Ivan Prskalo 20 KM * Jurica Benzon 750 kn * Srećko Botrić 150 kn * Zoran Zorica 100 kn * Romano Tripalo 150 kn * Igor Pivac 1000 kn * Marija Barić 20 kn * Katarina Vajdoher 100 kn * Marija Bartošek 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:
Marija Bartošek 300 kn * Valentina Volarić-Lučić 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:
Vlč. Ivan Ivančević 100 eur

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:
Božo Lovrić 20 KM * Vlč. Miroslav Agostini 50 eur * Obitelj Trupina 200 KM * Nikolina Petrović 5 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Đurđica Benčić 200 kn * Marija Peranić 200 kn * Marijo Brezak 250 kn * Marina Spačić 100 kn * Ana Marija Laboš 50 kn

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:
Don Anto Ledić 1.900 KM * s. Anđela Brkić 130 KM * N. N. svećenik 2.000 KM * N. N. 30 KM * Jelka Ivekić 20 KM * Marija i Anamarija Lasić 70 KM * Obitelj Poljak i Batarilo umjesto cvijeća na grob pok. Ružice Poljak 550 kn * Svećenik Banjalučke biskupije 500 eur * Župa sv. Ilije proroka, Novi Šeher 3.116 KM + 335 eur + 230 kn * Slavko Jurić 100 eur * Anto Kovačević 300 KM * Željko i Katarina Kaurinović 100 eur * Kaja, Mihael i Anto Kunčić 100 eur * Maja Marija Prelec 50 kn * Štefica Palošika 200 kn * Matilda Mladin 300 kn * Jelena Kvesić 100 eur

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:
Lucija Čurić 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:
Franjo Trojnar 100 kn * Agneza Kovačić 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:
Šima Bošnjak 50 KM * Ivana Juroš 30 KM * N. N. 50 KM * Mara Šišić 20 KM * Luca Anić 150 KM

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:
Jelkica Štironja 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:
Marija Matijačić 500 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:
Nada Hrga 300 kn

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:
Timotej Vuković 300 kn

ZA AKCIJU MIVA - MISIJSKA VOZILA:

N. N. 10 KM * Marija Cikojević Klasić 100 kn * Mirjana Fitz 50 kn * Luvin Info d.o.o. 200 kn * Luca Radman 20 kn * Jure Kardum 100 kn * Vedran Višnjic 150 kn * Sandro Jakopčević 230 kn * Klara Oštrić 500 kn * Natko Blagojević 100 kn * A. Harča 20 kn

MISIJSKA KRIŽALJKA – TRAVANJ 2022.

Radosna vijest	Riječni tok	Srokovi	Muško ime	Tata odmilja	Anica	Dušik	Vrsta plina	Mjesto u Meksiku	Nesigurna	Izbočina kopna u moru	Saonice		Soba za čišćenje
Prigodna čestitka	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	4. slovo abecede Pok. zamjen.	
Jezero uz more (tur.)						Igrači karte Rijeka							
Oponašati										Dio lica Vijecnik (tur.)			
Dan Isusove muke i smrti	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	Tona Grč. slovo	
			Kalcij			Prenositelji vijesti Naš otok							
			Austrija		Druga žena Ad acta							Dva ista slova Pokazna zamjenica	
				Prvak Kalij			Prvo slovo	Dušik Kralj u šahu		Tona Radijus		Dušik 7. slovo abecede	
			Naša nova misionarka u Ugandi	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Rješenja iz prošlog broja: DAN BOLESNIKA, KORIZMA, SVIJEĆNICA

Jeste li znali da svake godine u svijetu umre oko 2 milijuna djece od proljeva- bolesti prljavih ruku? Obično pranje ruku vodom i sapunom pomaže, ali voda i sapun u mnogim krajevima svijeta su luksuz. Promislimo o stvarnostima koje mi podrazumijevamo, a koje nekome život znače.

Svaki dan nova je prilika da učinimo nešto dobro. Želite li pomoći donacijom, svoj dar možete uplatiti na račun Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u RH ili BiH uz opis uplate: VODA ZA ŽIVOT

Nacionalnoj upravi Papinskih misijskih djela u RH uplatu možete izvršiti i putem prikazanog koda koristeći aplikaciju mobilnog bankarstva. Skeniranjem ovog koda aplikacija će automatski učitati podatke potrebne za uplatu, ali iznos i svrhu uplate možete i samostalno promijeniti.